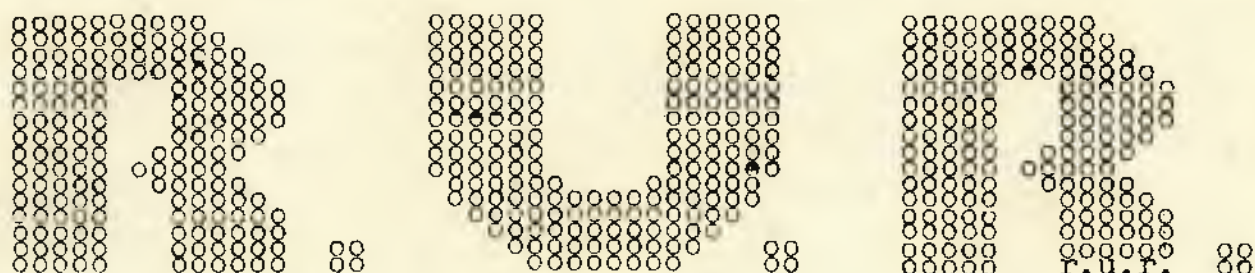

Informační listy klubu přátel science-fiction

při ÚKOP Praha

číslo 11 - listopad 1990

SPECIÁL VĚNOVANÝ WORKSHOPU ONDŘEJE NEFFA

obsah:

Úvod	1
Newsletter č. 1	2
Newsletter č. 2	2
Jak jsem k tomu přišla /C.Biedermannová/	5
Carola Biedermannová : Historie - bájesloví	7
Petr Stančík : Dělníci	12
Egon Niczky : Labyrint ducha	16

neprodejné - pouze pro klubovou potřebu - náklad 120 výtisků
sestavil I. Adamovič - prošlo jen letmou jazykovou úpravou

Milý čtenáři,

kdysi dávno, když byl čas ještě mladý, nebe modřejší a fandom nadšenější, zrodil se takový nápad. Ondřej Neff se rozhodl založit workshop, literární kovárnu, s jejíž pomocí by se pěstovalo fantazijní myšlení a kovali budoucí spisovatelé. Podobné workshopy jsou v USA běžné, u nás to bylo /alespoň v žánru SF/ něco nového. Zadání znělo asi takto: JAK BY VYPADAL SVĚT, VE KTERÉM BY KAŽDÝ JEDINEC OBDRŽEL PŘI DOVRŠENÍ 18 LET ČÁSTKU JEDNOHO MILIÓNU ?

Lidé přemýšleli, psali a Ondřej odpovídal, ponoukal, nadhazoval nápady. Výsledek však zřejmě nebyl tak zázračný, jak si Ondřej zpočátku představoval. Zhruba po roce workshop skončil. Komplexní svět o mnoha stvořitelích zůstal nedokončen. Ondřej Neff mi řekl, že asi zvolil nepřilíš šťastné téma, nadále bude pracovat se začínajícími autory, ale ne na základě předem stanovených témat. Námaha ale nebyla marná. Myšlenková dobrodružství byla prožita, zůstala hromádka rukopisů se spoustou zajímavých nápadů.

Vybral jsem z příspěvků tři, které mne zaujaly. Bájesloví imaginární planety od Carolý Biedermannové, podivuhodný svět nehmotné civilizace Petra Stančíka a výborný příběh žánru science fantasy od Egona Niczkyho.

Nechte se kolébat fantazií.

I.Adamovič

JEN TAK MIMOCHODEM, toto je zřejmě poslední číslo fanzinu s názvem Informační listy klubu přátel science-fiction R.U.R., známého pod přezdívkou "rourák". Ale jedeme dál. Příště už si šleheme POSLEDNÍ DÁVKU.

Milí přátelé,

Vítám vás ve Workshopu. Jeho smysl: společně se cvičme v alternativním uvažování, ve formulaci praktických hypotéz. Zadání tématu bylo záměrně široké, aby umožnilo maximální rozvinutí fantazie. Výsledek? Většina z vás shrnula důvody, proč projekt NELZE realizovat. Úkol Workshopu je přesně opačný: uvažujme, jak projekt LZE realizovat a jaké důsledky bude mít. Dále: součástí zadání byla podmínka, že návrhy budou napsány na kor. lístku. To proto, abych vás přiměl k pregnantní formulaci.

Pouhá 1/3 z vás této podmínce vyhověla, ostatní se bránili, že "to nejde". Nuže, jakoukoli myšlenku lze zhustit tak, aby se vesla ne na korespondák, ale na tramvajový lístek, když to trochu přeženu. Den trifidů: na Zemi jsou nebezpečné rostliny, a "dyž" lidé neštěstím přijdou o zrak, takřka vyhubí lidstvo; Obchodníci s vesmírem: reklamní agentury ovládnou svět; atd., mohl bych pokračovat do nekonečna. Tím se dostávám k prvnímu závěru Workshopu: na podnět je třeba reagovat pokud možno s JEDNOU výraznou myšlenkou, překvapivou, paradoxní, objevnou, třeba i z odtazitého oboru, tuto myšlenku propracovat, co možno nejvíc zvýraznit, přesně formulovat, a pak se vejde na ten korespondák.

I ti, kdo kor. poslali, se vjadřovali zbytečně mnohomluvně. Ještě jeden postřeh pro tento newsletter: Doslova všichni chápete nadělení milionu osmnáctiletým jako neštěstí, které vede k hospodářskému i mravnímu zhroucení a dále k diktatuře. Nikoho ani nenapadlo, že by to za určitých okolností mohl být pozitivní jev. Zvláštní, nemyslíte? Pochopte, tohle není VÝTKA, je to pouhé pozastavení se nad něčím, co mi připadá zvláštní, a asi dobově symptomatické.

Spolu s newsletterem dostáváte individuální dopisy s návrhem další práce. Pokud vás celá věc neotrávila a chcete pokračovat, 1. kolo Workshopu končí 31. lednem (pro každý měsíc, až do Parconu, bude jedno). Takže se koncem ledna těším na - čitelnou!

Zdraví vás Ondřej The UFO Neff

Milí přátelé,

Děkuji za účast ve Workshopu, jen od jednoho nepřišel příspěvek, možná někde zamrzl (doufejme, že jen příspěvek). Zajímavých postřehů, nápadů a podnětů se sešlo habaděj! Nejdříve vás seznámím s celkovým shrnutím, které by se mělo stát východiskem pro další kolo.

Uvažovaná Společnost Miliónu je na jiné planetě, nebo snad v alternativním vesmíru. Rozhodně to tedy není nějaká "ekonomická reforma" vhodná pro Československo blízké či vzdálené budoucnosti. Je to prostě alternativní společnost, a my ji všichni dohromady vytváříme tím, že uvažujeme o rozmanitých aspektech jejího fungování. Tato Společnost Miliónu je charakteristická tím, že mladým lidem, všem bez rozdílu pohlaví, původu, rasy, náboženské či politické příslušnosti, zaručuje ekonomickou záruku životního startu tím, že v plnoletosti mladý člověk je vybaven ekonomickou kapacitou, kterou v jiných společnostech drtivá většina obyvatelstva nezíská nikdy,

a to malé procento ji získá až po dlouhé (a většinou ne příliš pozitivě) práci. Je to rutinní opatření, které probíhá už dlouho. Tento "milión" mladí dostávají od doby, kdy si společnost - díky své produktivitě - může něco takového dovolit. Samozřejmě, toto opatření má specifické důsledky. O nich jste uvažovali v 1. kole WS.

V 2. kole byste měli dále pracovat na podnětech, s nimiž jste přišli do 1. kola, tak jak je naznačeno (za eventuální názakovost se omlouvám, chci pobízet, provokovat, ani i dráždit vás) v individuálních dopisech. Bylo by však dobře, abyste mimořádnou pozornost věnovali dimenzi doposud opomíjené, totiž historii této společnosti. Společnost Miliónu má svoji minulost, a ekonomické fungování je založeno na dědictví včerejška.

Dejme tomu, že uvažujeme o planetě ve variantním vesmíru, na níž Společnost Miliónu žije. Mnozí už na ten problém narazili, teď se nan vrhněte všichni: je to CELOPLANETÁRNÍ JEDNOTNÁ SPOLEČNOST, anebo je to vyjímečná společnost, jakási planetární elita? Konkrétněji, na příkladu ze Země: z hlediska hladem umírající indické rodiny jsme i MY taková společnost miliónu, která má pro ni nepředstavitelně vysoký - a nedosažitelný - životní standart! Tedy znovu: je to jedna jediná společnost, anebo jedna bohatá mezi mnohými chudými (eventuálně bipolárně - jedna bohatá na jednom kontinentu a druhá chudá na druhém)? Na tuto zásadní otázku je třeba odpovědět až po zralém uvážení. Pro bohatého (jedince - i společnost) je existence chudého (jedince - i společnosti) morální zátěž, tím těžší, čím snadněji bylo bohatství dosaženo. Jiný vztah má k žebrákovi DĚDIC miliónu a jiný ten, kdo původně žebrákem byl a milionářem se stal vlastní pílí, abych užil krajního příkladu.

Ještě k té minulosti: ať zvolíte jakoukoli variantu, jedno je zřejmé - v minulosti ta společnost jistě byla chudší, takže PREFE-RENCE MLÁDÍ musela mít jinou podobu. Snad - a teď pozor - to má i BIOLOGICKÉ PŘÍČINY, specifické pro onu planetu ve variantním vesmíru. Jestli ano, tak jaké? Souvisí to s rozmnožováním a tudíž i se strukturou rodiny? Možná, ale, že tu biologické příčiny nejsou - převládají nábožensko-etické. Pak znovu: jaké?

Mnozí jste psali o vládní formě. Zde se názory liší, někteří psali o diktatuře, jiní o dokonalé demokracii, jiní zase o monarchickém systému. V tom by se mělo udělat jasno, a snad právě historické přemýšlení k tomuto jasnu přispěje.

Pište příspěvky jak dlouhé chcete, dělejte si průklep, ať víte, na čem jste - což připomínám těm, kteří to (snad) nedělali. A prosím vás o názor na třetí kolo, to závěrečné: měl jsem představu, že byste mohli psát povídku v intencích dosavadního zkoumání, kterou bychom pak poslali kolkolem, abyste všichni četli všechno a poslali to dál a sami stanovili pořadí, kdo tuto jakousi soutěž vyhraje. Ale nemusí to tak být. Může nastat i jiná varianta, povídky bez pořadí, anebo pojednání, jako dosud. Nicméně, ať povídky psát budete nebo ne, rozhodně výsledkem bude souhrnné pojednání o Společnosti miliónu, které bude naším společným badatelským dílem. Rád bych, aby tato práce (brožurka) měla lepší venkovní formu než tyto NEWSLETTERS psané kopírákama. Řešení je xerox, ale to bych vás musel požádat o příspěvek cca 10 kaček na zaplacení téhož. Rozhodnutí je na vás, sdělte mi je ve svých dopisech.

Dopisy dostanete v půli února, takže lhůta pro ukončení 2.kola budiž polovina března. Všechno v pohodě stihnem, i kdyby se Parcon konal koncem dubna, což je ostatně nepravděpodobné.

A ještě něco: sdělte prosím, zda byste stáli o to, aby v NEWSLETTER III. byly zveřejněny i vaše adresy, abyste eventuálně mohli mezi sebou navázat písemný kontakt.

A konečně bych vás rád seznámil s některými postřehy z vašich příspěvků. Pořadí je, prosím vás, náhodné, jak mi ty papíry přicházejí pod ruku:

- Martin HLAVÁČ - kasta žebráků, snad nábožensky chráněná; dále:
o mladého člověka velký zájem kolem 18, pak opad
zájmu a z něho plynoucí šok.
- Carola BIEDERMANNOVÁ - domácí mikrokolektivy; rodina typu otec-matka-
děti zachovány.
- Vlado SRPOŇ - společnost stimulována pobytem v Rajských Zahradách
(existují i nelegální RZ) a odstrašována ukrytým te-
rorem.
- Roman KUBÍČEK - césaropapismus, diktatura politická, náboženská a
vojenská; milión odevzdáván na slavnostech 4x do
roka.
- Egon NICERY - machinace kolem porodů; stát se brání sterilizací,
nařizovanou, ale i tajnou, machinace kolem zápisů
v matrikách.
- Karel ČERMÁK - fandí opozici a chtěl by taky milión; předpokládá,
že bankrotáři by se spojili a Společnost miliónu
ovládli.
- Josef PECINOVSKÝ - uvažuje o roli umění v této společnosti a před-
pokládá, že by se mohlo stát součástí tyranského
nátlaku.
- Jiří MATYS - mladí lidé ohrožování podvodníky; ožebračování = "oho-
lení ucha", je společensky považováno za jakousi
zkoušku dcapělosti.
- Petr STANČIK - se důsledně domnívá, že SM by nemohla existovat, pro-
tože nemusí-li se člověk zabývat starostmi o hmotné
statky, nezajímají ho.
- Ladislav PEŠKA - buduje ekonomické základy, jde na to velmi reálně,
měl by se stát ministrem financí s neomezenou pra-
vomocí !
- Václav VLK - automatizovaná výroba, úlohou člověka je narušovat ji
a tím stimulovat.

Takhle nějak to tedy vypadá. Závěrem bych vás rád ještě jednou vyzval: vymýšlíme VARIANTNÍ společnost; snažíme se rozvíjet cosi, co bychom mohli nazvat logická fantazie. Naše smyšlenka by měla co nejlépe fungovat, ale to neznamena, že se musíme držet při zemi. Některým workshopistům jsem připomněl Herbertovu Dunu jako příklad maximálně propracované fiktivní společnosti - snad jste o ní aspoň slyšeli. Metoda: dostanete šílenou myšlenku, a pak chladně uvažujete - jak by to MOHLO fungovat? Jaká jsou NÁSLEDKY a jaké PŘEDPOKLADY? Odkud to vede, a kam?

Těším se na vaše příspěvky a zdravím,
Ondřej UFO Neff

JAK JSEM K TOMU PŘÍŠLA ANEB WORKSHOP A JÁ

Bylo to koncem roku 1986. Seděla jsem mírně vyčerpaná na Miniconu v před-sálí a někoho s někým pomlouvala. V sále mluvil Ondřej Neff. Po nějaké době mi to přece jen nedalo a vešla jsem do sálu, abych vyslechla Neffovu výzvu k za-ložení Workshopu. Nedudu se cpát mezi ostřílené borce, myslela jsem si, ale téma mi nedalo pokoj. Až jsem přece jenom napsala. Neff mi odpovídal na ko-respondenci, a lístek vyzvedly ze schránky děti s manželem. Neznaly tehdy On-dřejův podpis, který používá místo klikyháku, vlastně obráceně, a klikyhák přečetly jako Muf. Vtrhly do bytu a volaly: Mámo, piše nám Muf a myslely tím kuře Mufa ze studia Kamarád. Od té doby se u nás v rodině Neffovi neřekne jinak než Muf.

Postupně vznikl soubor korespondence, který je mezi mými přáteli poklá-dán za literární klenot. Pro mně to byla škola. Tady je ukázka mého prvního domácího úkolu:

Situace: Vychází zákon o finančním přídělu ve výši jednoho milionu každému, kdo od 1.1. roku FfI dovrší 18 let věku - k vzteju všem, kdo se na-rodili do 31.12. roku předchozího.

Předpoklady : Neexistuje vojenská služba, protože osmnáctiletého milionáře nedostanete na vojnu ani párem volů. Pozitivní jev.

Podmínkou pro získání finančního přídělu je dopracování urči-té doby v některém nepopulárním, leč nutném povolání. Poněkud nedemokratické, ale společensky prospěšné.

Psychologie lidí toto opatření umožňuje. Typy, které jsou pře-svědčeny, že vlastnit dva Karlštejny je lepší než vlastnit je-den, jsou ojedinělé.

Strukturální změny v rodině a manželství:

1. Rodiče a děti

Kuste si představit 18letého milionáře, který by dlouho snášel to, co se v tomto věku hodnotí jako rodičovská buzerace. Všechny ty dobře míněné rady, aby dotyčný přizpůsobil své oblečení venkovní teplotě, navštívil holiče nebo požadavky na mytí nádobí. Znáám dost lidí, kteří při těchto vzpomínkách mají syndrom otvírané kudy v kapse. A to i zřad těch, kteří se nacházeli na straně rodičů. Boží vědí, že dítěta nám dovedou virtuózně brnkat na nervy, a naopak, ovšem jaké virtuozity bychom se dožili mezi 18letým milionářem a jeho rodiči..... Zvlášť když odpadne základní rodičovský argument "dokud tě živím".

Důsledek: Mládež milionářská se bude rázně trhat od rodičů. Hodnotím pozitiv-ně, předpokládám, že by se mohl zvýšit počet mužů a žen na rozdíl od dnešní převahy čtyřicetiletých maminčiných mazánků. Časem by se odchod od rodiny úderem 18ti let věku mohl stát spole-čenskou normou a děti by se v důsledku toho vychovávaly k větší samostat nosti a odpovědnosti.

2. V návaznosti na to: takové jmění, jaké uvažujeme, by mohlo v 18letých probudit t pocit odpovědnosti - je to jmění a ne kapesné. Mám na mysli pocit odpovědnosti k životu a snahu plánovitě si zařídit život - místo nákupů videa, chalupy a norkového kožichu, jakož i varhan a krokodýla.

3. Jak by si zařizovaly život dívky: Vycházejme z toho, že většina dívek se zabývá v mysli tím, že budou mít nějakou rodinu, nějakou práci a nějakou domácnost. Pokud mám pravdu v tom, že vlastnictví milionu způsobí promyšle-nější plánování života (v současnosti to plácáme víceméně náhodně),, mohly

dívky uvažovat zhruba takto: Za prvé je třeba uhnout pracovní povinnosti, což se hladce vyřeší odchodem na mateřskou dovolenou. Jestliže si pořídí dítě s pánem zhruba 57 letým, (který se kvůli mladé milionářce, možná i k radosti své manželky, samozřejmě rozvede), získá manžela v zajištěném postavení s nějakým majetkem, který za tři roky odjede do důchodu (ten manžel). Tím současně získá chuť k tříletému dítěti nebo více dětem a ta chuť bude ještě pobírat slušný důchod. Nu, a dívka má milion, takže na úklid si může pozvat bezvobozenou domácnost, o děti je postaráno, uvařit starší pánové také dost často umí, takže na ni zbyde prádlo a domácí rozpočet. Což je únosné. Navíc takový štěstí pán mívá pro dětské hry hluboké pochopení, a dovede v pravý čas pronásit: Hooem to uklidíme, ať se máma nezlobí. Což naši domácí despotové neovládají. A když děti přijdou ze školy domů, vždycky bude někdo doma. Což pro děti znamená pocit jistoty a to je k nezaplacení. Když se dívka takhle zabezpečí, ještě jí z původního milionu zbyde dost, aby si mohla studovat, zvyšovat kvalifikaci, pracovat v profesi, ve které pracovat chce, drhat krajky nebo vyrábět jiné trpaslíky, případně lítat na měsíc. A v 18ti letech dívka nafasuje milion, odejdou, manželovi bude dost na to, aby se ocitl v domově důchodců nebo umřel nebo odložil rozvodem a vyměnil za novější model a madam bude moci v klidu pracovat.

Důsledky: Trochu se nám vytrácejí mladistvé ideály, vzplanutí vášně mladých srdcí, ale ruku na srdce, nedala by se ta planutí odložit někam kam čtyřicítky? Vždyť kolik těch planoucích plane jen proto, že se to v jejich věku očekává? Kromě toho pokládám tento model za výhodný pro děti, takže by mohl být rychle společensky akceptován. Mám však obavu, že by se značně zvýšila výroba různých trpaslíků.

4. Jak by si zařizovali život chlapi: V podstatě nám zbývá postarat se o mladé milionáře a opuštěné manželky staršího věku. chlapi by samozřejmě neměli možnost zbavit se pracovní povinnosti odchodem na mateřskou dovolenou. Předpokládáme, že rozmístovací úřad by byl neúplatný (jedná se o vědeckou fantastiku). Mimo práce by se mládenci zabývali osamostatňováním, načež by objevili, že existuje tisíc drobných prací, kterými se musí udělat, jestliže se člověk nechce stát vagabundem a které jejich matky dělaly jaksi mimochodem. A které strašlivě žerou čas. Jestliže mladí pánové budou chtít, aby jim zbyl čas aspoň na fotbal nebo lepení modelů letadel, seženou si služku. Nabídka bude. Opuštěné manželky, které koneckonců dělaly služby celý život a zadarmo, si rády přivydělají. Nu, a jestliže taková starší paní bude atraktivní, nevylučují ani možnost sňatků. Pracovní povinnost skončí a mladí pánové budou trávit čas u letadýlek nebo mikropočítačů nebo u piva. Někdy ve třiceti jim dojdou peníze a budou muset začít pracovat. V padesáti z nich budou pánové v zajištěném postavení, kteří se mohou začít ohlížet po nějaké desetileté dívence a začít se s ní kamarádit. Za osm let z ní bude milionářka....To nám to hezky hraje dohromady!

Závěr: Asi jsou možné i jiné verze, já to však vidím TAKHLE: Za nejfantastičtější složku modelu považuji předpoklad, že se na minimum zmenší počet lidí, kteří považují za životní štěstí hromadit předměty. Jinak považuji model za natolik výhodný, že by mohl přetrvat jako společenská norma i případnou inflaci. Byl by docela výhodný i v současnosti, ale s tím milionem by to bylo lepší. Současný model v současných podmínkách vyhovuje určitě méně. Ostatně, kdyby se přestalo se zbrojením, nějaké ty finanční zdroje by se určitě našly.

Vím, že tak trochu znevýhodňuji muže, odkládám je k pivu nebo na fotbal. Ale nebráním jim přece třeba létat do vesmíru.

Když jsem po téměř čtyřech letech přepisovala svůj první domácí úkol, v duchu jsem se křížovala. Vždyť jsem realisticky popsala své znechucení společností, ve které žiji! A to bezbřehé pohrdání muži! Ones se divím, že mě Ondřej nevyřadil z Workshopu jako element ohrožující celý projekt. Neu-
dělal to, krok za krokem mě vedl k literárnějšímu uvažování, až mě vlastně donutil samostatně psát. Ale to už je jiná historie. To, co sited přečtete, je můj poslední domácí úkol.

Historie - bájesloví

Staří vypráví, že na počátku byla Isolda pustá a tmavá, nad černou vodou černá temnota : Jednou však tmu protřel dusot koňských kopyt a oblohu rozsvítil sluneční bůh Arkona na svém zlatoplavém koni : Dlouho hnál svého koně cvalem po obloze, až jeho unavený kůň začal klopýtat. Z pěny, která mu odlétala od huby i ze zpoceného těla, vznikaly ostrovy.

Bůh Arkona se na svého koně rozhněval a udeřil ho okovaným koncem svého bičůku až do krve. Z odlétajících kapek krve vznikala zvířata. Potom ale mu bylo koně líto, sesedl a prohlédl mu kopyta. Kůň už měl špatné podkovy. Arkona podkovy sundal a zahodil. Tak se na Izoldu dostaly kovy. Hřeby létají vesmírem dodnes, lidé jim říkají padající hvězdy. Arkona koně překoval, vyhřebelcoval a zastříhl mu hřívu. Z vlasů hřívky božského koně vznikli lidé, z vyhřebelcovaného prachu ryby v mořích a úrodná zem na ostrovech. Potom znovu nasedl, ale dodnes projíždí oblohu klusem a cválá jen při východu a západu slunce, v poledne zvolňuje do kroku.

Komentář: Báje ukazuje, co znamenal a ještě znamená pro Isoldany kůň. Ačkoliv dnes dosáhli vyspělých technologií, je pro ně nemyslitelné cestovat nějakou divnou kovovou věcí, která rachotí. Na cestování je přírodou daný kůň a proč by se to mělo měnit?

První lidé pěstovali jedlé plody, lovili ryby a někdy i zvířata. Raději ale zvířata ochočovali a pěstovali. Tak zkrotili i divoké koně, kterých všude pobíhala spousta a dělali škodu v polích.

Říká se, že první lidé věřili, že jako úrodu je třeba zasít, sklídit a sníst, tak i bůh - každý kmen mu říkal jinak, ale pořád to byl jeden a ten samý bůh - každý rok umírá, je sněden sluncem a opět se ze slunce rodí.

Tihle první lidé, jejichž jméno si už nikdo nepamatuje, měli své krále, kteří byli současně kněžími. Pro krále byl vždy přichystán nejlepší kůň, protože tak se přiblížil k bohu. A staří říkají, že jako slunce snědlo boha, byl každý rok sněden a zabit i král.

Podle zákonů, které dal bůh Arkona svému lidu, nesměl mít muž víc než jednu ženu a žena víc než jednoho muže. Králové však měli mnoho žen, patřily k lesku jejich dvora. A tak se králové snažili opatřit si exotické ženy z dalekých krajů. Posílali pro ně své proutěné i slaměné lodice vymazané hlínou, a když se přiučili umění stavět dřevěné lodi, i velké koráby. Ty pak přivážely i jiné zboží z dalekých ostrovů, látky, kovy.

Legendy vypravují o velkém kupci jménem Riallnis, který podnikl velikou plavbu po všech ostrovech, na ostrovech Mudrců se přiučil obtížnému umění písma a napsal Velkou knihu o ostrovech. Naučil také písmu další lidi, aby mohli Velkou knihu o ostrovech číst.

Komentář: Velká kniha o ostrovech existuje, několik jejích exemplářů je chováno pod zámek jako část pokladu státu. Jedná se o přepisy z pozdější doby, patrně proti Riallnisově verzi upravované. Další část legend je písemně doložena.

Tehdy dopadl na Isoldu šíp boha Arkony. Nikdo neví, proč se rozhněval, snad se mu nelíbily oběti, snad to, že lidé si psaním prodloužili paměť, snad příliš honosné královské harémy. Legenda Velkého ostrova vypráví, že Arkona zatoužil po jejich královském koni, avšak král mu ho nechtěl dát dřív, než uplyne čas jeho vlády. Říkal Arkonovi: Až připlují bojovníci ze vzdáleného ostrova, jehož jméno nesmím znát, pak je tvé všechno, co bylo moje. Můj plavý kůň, mé ženy všech barev pleti, můj hrad i moje duše. Můj čas nech mne však dožít tak, jak se sluší, nebude dlouhý.

Když potom připluli bojovníci, našli místo krále jenom stín. Král umíral na nemoc, kterou nikdo neznal, a která rychle zbavovala síly. Báli se té nemoci, víc se však báli porušit zvyk. A tak krále unesli a na rodném ostrově snědli, jak se slušelo. S královským pokrmem však sbědli i královu nemoc. Byla to divná nemoc, poznala se až po létech. Z některých bojovníků se stali králové a další s jejich masem jedli Arkonovu pomstu. Nemoc se šířila po ostrovech a nikdo neznal lék.

Komentář: Archeologické nálezy potvrzují jak rituální kanibalství, není doložen jediný nález královské hrobky, tak i obrovskou epidemii, způsobenou zřejmě nějakým druhem rétrovířů. Legendy předpokládají propuknutí epidemie ve stejnou dobu všude, ve skutečnosti se rozšířila v průběhu 200 let, ale díky pokračujícímu obchodu, výměnám žen pro harémy i pokračování rituálu výměny králů nebyl ušetřen jediný ostrov, dokonce ani Areté, kde lidé nejezdili na koních, nýbrž na vůlech a byli jakýmsi párii tehdejší doby. Písemné záznamy jsou kusé, hovoří o vpádech barbarů na území, kde se zachoval jen zlomek původního obyvatelstva nebo kde nezůstal vůbec nikdo.

V té době se objevil isoldský veliký prorok Namhol. Vyrůstal sám s matkou na jednom menším ostrově a jeho matka tvrdila, že je synem samotného Arkony. Jedná se již o historickou, zaznamenanou osobnost, i když opředenou legendami. Například se tvrdí, že jeho rodný ostrov se žalem potopil, když jeho matka umřela a on vyplul na svou velkou cestu. Plul v tradiční slaměné lodi vymazané hlínou po všech ostrovech. Některé byly opuštěné, ovládané jen stády zdivočelého dobytka, jiné obývané jednou rodinou, jinde našel jen děti a jen na jednom ostrově, nachází celý kmen, byť decimovaný, i s králem a královským dvorem. Tam se prohlašuje jako boží syn, který přináší spasení. Projevuje se však jako obratný politik, který organizuje základy společenského zřízení, obnovuje obchod a dělá přítrž kmenovým šarvátkám. Organizuje opětovné osídlení ostrovů, učí však, že život je krátký a je třeba ho prožít tak, aby se člověk neotravoval. Také učí, že je třeba naučit zvířata, hmyz a malá neviditelná zvířátka, aby sloužili člověku. A hlavně se dělá přítrž rituálnímu kanibalství, které označuje za příčinu Arkonova hněvu. Prodlužuje královské "funkční období" na deset let, zavádí volbu krále z mužů, kteří se něčím vyznamenali, a to v té době ještě možnou formou referenda. Jeho úspěch je zčásti dán tím, že se jedná o osobnost vysokého formátu, která dává základy pozdější ekonomice, výrobnímu způsobu i morálce, zčásti tím, že epidemie ustupuje, což zdánlivě potvrzuje pravdivost jeho učení.

Další dějiny jsou dějinami rozvoje biotechnologie. Významnými osobnostmi prvního období je muž, vědec, který zkrotí mravence tak, že provádějí úklid v domě i na veřejných prostranstvích, a žena, která přinutí pavouky tkát oblečení pro lidi.

Na mládež byly v období epidemie kladeny tvrdé nároky. Brzy přicházela o rodiče, stávalo se, že zůstal jeden mládenec či panna sám (sama) v sídlišti nebo i na ostrově a také si museli poradit. V Namholově období i dlouho poté je mládež využívána ke kolonizaci opuštěných území. Je jí sice poskytována všemožná materiální pomoc, ale opět si musí poradit v nejrůznějších extrémních situacích. Třeba na ostrově plném zdivočelého hovězího dobytka za podmínky, že dobytek nesmí neorganizovaně pobít, nýbrž pokrotit a zasobovat masem několik dalších ostrovů.

Po období kolonizace dochází k dočasné stabilizaci situace, ale mládež vychovávaná nyní už tradičně "tvrdě", to pocituje jako křivdu. Jejich předkové dostali při kolonizaci velkou materiální pomoc a mohli se svobodně rozvíjet, další generace, ač žije v relativním pohodlí a je materiálně zajištěna prostřednictvím rodičů, právě toto popisuje jako křivdu. Nastává období demonstrací mládeže proti starší generaci a následně vznikají politické strany. Nakonec si mládež vynutí finanční pomoc pro start do života nezávisle na rodičích.

V tomto období vzniká politická struktura, která s mírnými obměnami a změnami trvá dosud. Skládá se ze strany konzervativních extremistů - vůdčí idea vulgarizovaně: Moc ty mladé smrkáče roznazlujeme, je třeba, aby začínali s holým zadkem! Následuje strana extrémních konzervativců - vůdčí idea: Milion je málo, časy jsou zlé, je třeba do-
tovat deseti miliony! A nakonec strana mírumilovného středu: Milion je tak akorát!

Naštěstí, vzhledem k tomu, že Isoldané si odvykli válčit, je to civilizace, která dostala ránu do nosu v pravé chvíli, je politika celkem neškodná zábava sloužící zejména pobavení těch, kdo ji provozují. Skutečně důležité záležitosti vyřizují profesionální úředníci na profesionální úrovni, neboť státní správa je pěstována na základech položených Namholem jako skutečná věda, do jisté míry i jako krásné umění.

Kriminalistika je - pokud je možné o isoldské společnosti použít pozemských analogií - pomocnou vědou ke státní správě. Nikdy se zde policie nestala nástrojem teroru, metody dokazování a identifikace jsou nepředstavitelně spolehlivé. Tady ovšem narazíme na pro tuto kultivovanou společnost krutý rys: Provinilci jsou, bez ohledu na to, o jaký typ delikventa se jedná, posíláni na doživotí na vyhrazený Odlehlý ostrov. A to bez ohledu na to, že se jedná o člověka postiženého duševní poruchou nebo o podvodníka - holiče uší (tahle myšlenka se mi moc líbí). Jedná se opět o záležitost s historickými kořeny, společnost má úpornou snahu udržet se zdravá i za cenu bezohlednosti. Naše penitenciární a postpenitenciární péče je na Isoldě naprosto neznámá, a z Odlehlého ostrova není úniku.

Na Isoldě je rozsáhlé všeobecné školství, docházka dvě hodiny denně povinně do 18ti let, ale veškerým odbornostem se mládež učí praxí, proto ten malý počet vyučovacích hodin. Je tu jeden zajímavý zvyk, rodiny si pomocí specializovaného úřadu vyměňují děti podle jejich schopností. Ovšem, že dochází k tomu, že v rodinách malířů, sochařů nebo chovatelů koní pobíhá 20 dětí a u hlídačů pavouků nebo u hodinářů jedno. Děti mají možnost včas se zbavit svých dětských snů v konfrontaci s realitou, a pokud ještě v 18ti ti, kdo fasují milion, neví, kudy kam, postavit si tradiční si tradiční loď ku vymazanou hlínou nebo nasednout na plachetnici a objet pár zajímavých míst, třeba Kovářský ostrov, Ostrovy mikroelektroniky, ostrov Genetiků a Velký tiskařský, přičemž se nezapomenou podívat na Centrální.

Za těchto podmínek se neuchytí jen extrém, třeba lidé, kteří svému okolí otravují život nesmírnou pedanterií, nebo maximální citlivky,

co brečí nad každým zašlápnutým mravenečkem, panovační atd., atd. Tyhle typy obvykle končí na Psychologickém, protože na nich lze dobře studovat a demonstrovat lidské vlastnosti, jichž je tzv. "normální" člověk více či méně vyrovnaným kokteilem.

Myslím si, že skutečně všechny práce nelze robotizovat a z e j - m é n a špatně lze robotizovat ty nepříjemné. Myšlenka úklidu prováděného cvičeným mravencem a stavebnictví pomocí cvičených termitů, případně metalurgie za účasti cvičených bakterií je mi bližší - a třeba se k tomu propracujeme i na Zemi.

Přepisovala jsem tenhle materiál v době, kdy jsem měla chřipku, ale za pot, který mě pokrýval, mohl víc přepisovaný text než horečka. Buď tehdy neměl Ondřej kontrolovanou poštu, nebo měla StB jiné starosti. To hluboké znechucení světem, ve kterém žiji, mi díky tomu prošlo bez průšvihů. Jen si ještě vzpomínám, jak strašně se Ondřejovi nelíbilo jméno, kterým jsem planetu pokřtila, ale přesto jí tak na setkání Workshopu na pražském Parconu soustavně říkal.

CS

Milá Carolo /dr/,

ozývám se po dlouhé prodlevě zaviněné /blebleble, 3 nečitelné řádky/. Jeden důvod leč je podstatný: hrubá většina příspěvků Workshopu jsou takové pitomosti, že je mi z toho mdlo. Nejvíce se mi líbí to, co napsala jistá Carola /dr/, a hned potom Egon Niczky z Košic. Co totiž je přesně to, co jsem od věci čekal: že workshopíci popustí stavidla představivosti, zapomenou na zábrany a začnou fantazírovat. Pověsti jsou báječné, věrohodné, kanibální nápad prostě skvělý! Báje vyprávěné by Carola /dr/, Niczkyho povídka a rozpis obřadnictví /panečku, to je rozpis' vždyž to srovnám s "příspěvkem" muže, který navrhuje, aby se to dělalo v agitačním středisku asi tak, jako když mládež fasuje občanky ...brrr.../, tyhle věci jsou prakticky HOTOVÉ! Já už vidím, jak se na ideji Isoldy /pracovní název/ může dělat dál, seženeme scifistu kartografa, ať udělá mapu, napíšeme historii, jazykozpyt, příběhy - bože, tady je opravdu volné pole!

5. 6. 1987

Zdraví

Ondřej the UFO Neff

Petr STANČÍK

D Ě L N Í C I

pravděpodobný vznik a vývoj nehmotné civilizace

I. GENESIS

Jako důsledek vedlejších procesů při vzniku hmoty v počátcích vesmíru se objevily rovnoměrně rozptýlené informace v prvotním čistém stavu, nekonečně rozmanité a nevázané na žádné médium (obr.1)

V ohnisku nehomogenity prostorů se pak soustředily do víru (obr.2).

Ve shluku se začaly spojovat a řetězit, výsledkem těchto dějů byla kvalitativní změna jejich struktury. Uvnitř nakupení vzniklo centrum vědomí - útvar schopný analýzy prvotních informací a syntézy informací druhotných, vybavený zpětnou vazbou. (obr. 3)

Druhotné informace - produkt mentálních mechanismů centra, se ukládaly v jeho středu (obr. 4).

Jakmile zpracované a uložené informace přesáhly základní míru, začly se polarizovat podle konkrétního principu protikladu (obr.5)

V okamžiku, kdy jejich velikost překročila mez pružnosti blány centra vědomí, rozdělilo se na dvě nová, samostatná centra (obr.6)

Tehdy se ektogeneze dovršila a z tohoto jedince vznikla celá civilizace, podle základního principu svého vývoje zvaná Dělníci. Endogeneze probíhá s odchylkami stejně jako ektogeneze od fáze 4.

II. EXODUS

První aeon, v němž Dělníci vznikli a dělením se rozmnožili do značného množství, se vyznačoval vzájemnou lhostejností. Rodinné vztahy neexistovaly - jakmile se Dělník rozdělil, přestal být, jeho potomci vznikli jako vzájemný opak. Nebyla ani nenávisť; vír informací udržoval stálý dostatek potravy pro všechny. Vědomostí, ukládané v tělech Dělníků a předávané novým generacím ve stále specializovanější formě, (důsledek principu protikladu) nebyly užívány.

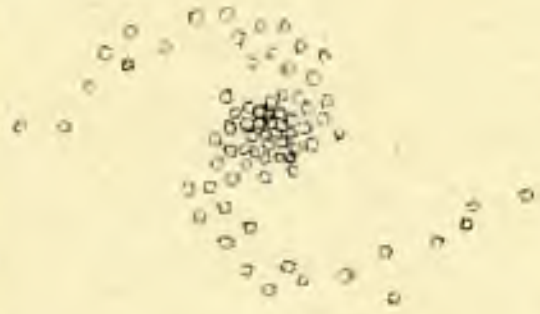
Pak ale vlivem entropické imploze zaniklo ohnisko nehomogenity a prvotní informace byly stále vzácnější. Nadešel druhý aeon.

Dělník z nedostatku informací neumíral, ale vrozená touha po nich byla tak silná, že nastal boj, v němž se uplatnily všechny nashromážděné znalosti. Začal fungovat přirozený výběr - množili se jen ti nejschopnější, nejsilnější, ti, kdo dovedli získat nejvíce informací. Vyhranily se tři základní typy příjemců - Lovci (živící se primárními informacemi), Vrazi (vyhledávající sekundární informace) a nakonec Myslitelé, mimořádně nadaní Dělníci, kteří se již od této etapy odloučili od dalšího vývoje civilizace, a kteří se vyznačovali schopností myslet nezávisle na realitě, samostatně vytvářet nové informace pouze na podkladu vrozené sumy.

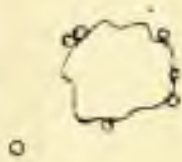
1

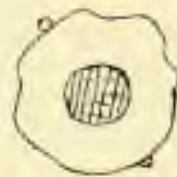
2

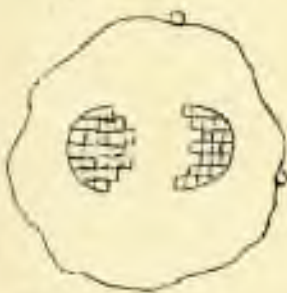
3

4

5

6

Nemilosrdný a prudký vražedný boj zakončil etapu individuální existence a vytvořil podmínky pro vznik další fáze vývoje dělníků - kolektivní existence.

III. LEVITICUS

Prvním typem společného bytí Dělníků byla Království, jejichž vznik byl počátkem třetího aeonu.

Král byl obalen vrstvou Poddaných (obr. 7).

Poddaní bránili Království před nepřáteli a vyhledávali prvotní informace. Král z nich tvořil druhotné informace a část z nich dával Poddaným. Pokud se někdo protivil jeho vůli, např. tím, že si ponechal některé prvotní informace, Král jej pohltil. Jestliže některý z Poddaných zemřel v boji nebo se Král zvětšil a odkryl tak část svého těla, předával veškerou produkci druhotných informací vybraným Poddaným tak dlouho, dokud dělením nevytvořili chybějící jedince. Většinou se mu však dařilo rozdělovat informace tak, aby přírůstek Poddaných byl v rovnováze s velikostí jeho centra. V okamžiku, kdy se dělil Král, vzal si každý z potomků polovinu Poddaných, a vytvořil nové Království.

IV. NUMERI

S vývojem kvality center Dělníků přestala Království vyhovovat. Čtvrtý aeon začal s vytvořením kolonií. Styk mezi vnější vrstvou Pracovníků, obstarávajících opět prvotní informace a středem Vědců, přetvářejících je v informace druhotné, zajišťovali Obchodníci, ponechávající si zisk (obr. 8).

Primitivní výměnný obchod, neperspektivnost tří uzavřených kast, jejichž původní sociální diferencovanost se měnila dědičností ve fyzickou a nebezpečí porušení vzájemné rovnováhy, to vše učinilo z Kolonií pouze velmi krátkou dobu existující formu.

V. DEUTERONOMIUM

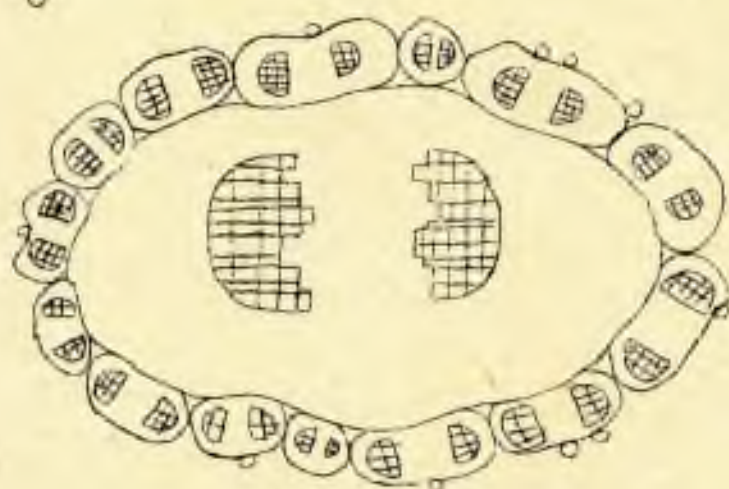
Aeon pátý a prozatím poslední, je ve znamení dosud nejdokonalejšího typu soužití Dělníků, Republiky.

Poprvé vzniká Vláda - skupina, jejímž jediným úkolem je zabezpečovat správnou funkci společnosti. Vzniklo peněžní hospodářství, jehož jednotkami jsou normalizované binární informace. Struktura společnosti je velmi komplikovaná a dokonalá, existuje rozsáhlá specializace a dělba práce, podařilo se kontrolovat dělení, takže možná suma nashromážděných informací jednotlivce je neomezená.

Nejdůležitějším pokrokem je však překonání předchozí strnulosti v obsazování všech funkcí. Je to návrat k přirozenému výběru na kvalitativně vyšší úrovni. Výkonné orgány vládní moci vybírají ode všech příslušníků společnosti daň, která je užita pro zjišťování schopností všech nově narozených. Jakmile každý Dělník dospěje (vytvoří dokonale oddělený systém dvou pólů svých sekundárních informací), je mu přidělena přiměřená suma vybraných informací. Ve zkušebním období, jehož délka závisí pouze na konkrétním Dělníkovi, má každý možnost poznat své schopnosti v práci s informacemi, a svobodně si vybrat své místo ve společnosti.

Až na nepatrné výjimky funguje tento systém velmi dobře, a je tak dokonalý, že dalším stupněm vývoje Dělníků bude až kolektivní bytost.

7

8

L A B Y R I N T   D U C H A

Jeff Runk sa krčil pri gigantických stenách ponurej katedrály. Pod pláštom zvieral v spotenej dlani dýku s klúkatou čepeľou rozbiehajúcou sa do troch častí.

V chráme pod mohutnou kopulou duneli majestátne tóny "Ódy dospelosti". Dav, zaodiaty v slávnostný šat, sa tiesnil okolo hlavného oltára, kde stála polstovka Legálnych následovníkov, pred každým malý stolček z štiepaného nefritu, na ňom ťažké kožené vrecia.

Na Jeffovo plece dopadla čiási ruka.

Jeff sa strhol; ďalší Vydedenec?

V tieni za ním sa však týčil - Strieborný Strážca.

Jeffovi vyrazil na čelo pot.

- Keťaz vydedenca nosím s hrdosťou, pane!- riekol rozochvetým hlasom obvyklú frázu a hlboko sa uklonil.

- To ma nezaujíma, chlapče- ozval sa dutý hlas spoza priezoru oceľovej prilby.- chcem sa len presvedčiť, či nemáš ne-dovolené prostriedky.

Bystre kovové prsty prebehli po Jeffovej postave, zaplietli sa do jeho handár a prebehli k opasku, zaťaženom mnohými zbytočnosťami.

- V poriadku... Strážca sa nedbalo oprel o ťažké kvádre pokryté zeleným mechom a do priezoru vo výške úst si vsunul dlhú úzku tyčinku, ktorá sa po dotyku s perami rozsvietila modrastou farbou.

- Máš šikovnú skryšú, ale mizernú zbraň. Pozri, tamtí ťa asi predbehnú.

Jeff sledoval vystretý prst Strážcu a vtom si uvedomil, že námestie, ktoré on považoval za prázdne, je v skutočnosti živé a to až príliš. Za každým výbežkom, kamenným múrom, či poklopom kanála pulzoval život. Všade stáli maskovaní Vydedenci, ich poloskryté postavy sa hmýrili ako hmyz pod plochým kameňom. Jeff zrazu s nevoľou pochopil, na čo myslel Strážca: nad väčšinou Vydedencov sa týčili ostré hroty trojzubcov, zahnuté háky a lomené trhače. Skutočne, jeho dýka

mala oproti týmto zbraniam malú šancu.

Ruka ho vytrhla zo zadumania:- "Ej, chlapče, už končia. Veľa šťastia!

Strážca zmizol, akoby sa bol prepadol pod zem a Jeff zistil, že v katedrále hrmia záverečné akordy Obradu. Ešte jedno mohutné fortissimo a potom ticho. Dlhé mrtvolné ticho.

Z chrámu sa začali trúsiť prví oslávenci. Každý jednou rukou pritláčal k telu ťažké kožené vrece a v druhej mocne zvieral zbraň. V tichom námestíčku bolo počuť iba šuchavé kroky oslávencov i oslavovaných a zlovestné rinčanie zbraní.

Jeff si utrel ruku do pláštá a tuho zovrel dýku. Ešte chvíľka a potom vyrazí.

Prenikavý výkrik zrazu prelomil ticho. Jeden z nových Legálnych Nástupcov sa zrazu chytil za bok, vypustil z rúk ťažký meč a zrútil sa na kamennú podlahu. Ani jeho kovová košeľa nevedela zabrániť bodnutiu a šat mu zaliala krv. Nad ním sa skláňal Vydedenec, schmatol kožené vrece a z hrude svojej obete strhol okrúhly znak. Potom sa otočil k davu oslavovateľov a pred zhromaždenými rovnakého znamenia odovzdal svoj hold.

To však už vyrazil aj Jeff. Zistil, že sa opozdil, že námestie po prvom výkriku ožilo revom, štrngotom zbraní a výkrikmi rozvášnených bojovníkov. Vydedenci so zúrivým odhodlaním zaútočili na Legálnych Nástupcov. Legálni však boli v zrejmej výhode, nekvalitné zbrane Vydedencov sa rýchlo lámali pri stretnutí s pevnými a kvalitnými zbraňami Legálnych Nástupcov, ktorí, hoci ich obmedzovalo ťažké kožené vrece, sa predsa pomerne úspešne bránili. Veď tomu venovali prevažnú časť svojho života, aby dokázali odrážať udery i so záťažou.

Predsa však niekoľko Legálnych ležalo na zemi. Ich krv sa miesila s prachom námestia. Mŕtvych Vydedencov však bolo nepomerne viac.

Jeff obehol vstupný kamenný stĺp. Hmlisto pred sebou uvidel akúsi postavu a rozpriahol sa k úderu.- Zadrž!- skríkol jeho vnútorný hlas a Jeff so strachom zistil, že skoro zabil Oslavovateľa. V poslednej chvíli stočil smer dýky, ktorej čepeľ sa iba zahryzla do šiat Oslavovateľa a neškodne skĺzla.

-Ade si dal oči, nešťastník!- otočil sa naň Oslavovateľ

namrzene,- máš šťastie, že mám dnes šťastný deň, získal som bojovného Legálneho Nástupcu miesto tej svojej handry.

Jeff sa habkavo ospravedlňoval v duchu sa tešiaca, že mu nebol odňatý Znak vydedenca a zatiaľ, čo sa Oslavovateľ pokojne zamiešal medzi bojujúcich spolu s irými Oslavovateľmi, aby sa zblízka dívali a kochali bojom, Jeff sa obzeral za inou korisťou.

Niekoľko metrov pred ním stáli dvaja Legálni Nástupcovia. Ten útlejší mal v rukách meč a mohutnejší sa zdal byť bez zbrane.

Jeff stisol rukoväť dýky a s výkrikom sa vrhol vpred. Potkol sa však o akúsi postavu, ležiacu pred ním v prachu a zrútil sa na šaty poprúkané od krvi. To mu však zachránilo život. V mieste, kde mal pred chvíľou hlavu, preťal vzduch ľahký meč.

Jeff vyskočil a navyknutým pohybom odrazil tvrdý úder. Zbrane o seba zazvonili a Jeff si v duchu blahoželal, že sa mu podarilo niekoľko nocí pred Obracom nájsť nezapечатenú hrobku a ukradnúť z nej dýku skor, ako sa v kobke zažal hladný plameň.

Pokúsil sa o výpad, bol však nepozorný a utržil malú ranu na pleci. Odrazil nový úder a pozrel sa na svojho protivníka. Zistil, že bojuje s útlejšou postavou, ktorá je aj naproti ťažkému vrecu veľmi mrštná. Keby sa mu len podarilo získať to vrece bez toho, aby musel vraždiť! Kasta Nečistých by mu celkom vyhovovala.

Z ruchu boja naraz vyrazil výkrik úzkosti. Mohutný Legálny Nástupca, ktorého si Jeff všimol už skor, holou rukou majstrovským úderom práve zlomil jednému Vydedencovi väzy.

Zdalo sa, že Jeffov protivník zaváhal. Jeff to využil a bodol. Dýka skĺzla po mriežkovanej maske, ale výčnelok sa zachytil a roztrhol jeden z kožených popruhov prilby. Spod helmy vykukli dlhé plavé vlasy.

- Žena - prebehlo Jeffovi mysľou,- bojujem s dievčaťom.

Vyzeralo to tak, že to vyviedlo z rovnováhy i Jeffovu súperku. Skočila dozadu, pričom sa potkla o ležiacu mŕtvolu a spadla do prachu. Meč odletel ďaleko.

Jeff priskočil s rýchlosťou tigra. Vytrhol ohúrenej dievčine kožené vrece z rúk a šťastný, že nemusel zabiť, sa otočil na útek. Vedel, že ako Nečistého ho ešte nechráni imuni-

ta nezraniteľnosti.

Za ním sa ozval výkrik. Dievča vyskočilo a s mrštnosťou leoparda sa vrhlo za Jeffom. Jeff sa otočil a napriahol dýku.

Dievča, teraz už bez masky, s tvárou pokrytou prachom a krvou mu perfektným kopnutím vyrazilo zbraň z rúk. Potom sa postavilo do útočného postoja bojovej formácie a skočilo.

Jeff sa cítil stratený. Nemal nikdy možnosť študovať útočné boje. Teraz stihol iba prekvapivým pohybom strčiť pred seba ťažké vrece, do ktorého letiace dievča narazilo tak prudko, že obaja spadli na zem.

Nad námestím zrazu zahrmel výstrel. Mohutný Legálny Nástupca bez zbrane sa zapotácel, na jeho hrudi rozkvitla krvavá ruža a pomaly sa zrútil na kamenné kocky.

Bojisko zmeravelo. Zbrane zostali v zdvihnutej polohe, ruky, nohy i celé telá strpli v bojových pozíciách. Ktosi porušil Zákon!

- On, on to bol, Vydedenec v žltej tunike - ozval sa do ticha hlas strážcu.

Jeff v prvej chvíli nechápal, čo sa stalo. Ohlušený pádom sa pomaly postavil. Nevedel, prečo je tak ticho, bol iba šťastný, že môže byť vlastníkom vreca, že môže patriť do Kasty Nečistých. Prečo sa však všetky zbrane otáčajú proti nemu?

S mechanickým pohybom Vydedenca jeho prsty vkížli pod žltú tuniku, aby uchopili zbraň. Aký však bol jeho údiv, keď vytiahol spoza pása - vrhač! Vrhač, z ktorého sa ešte kúdolil červený dym!

Jeff vytreštil oči a potom ich zdvihol. Kruh sa okolo neho hrozivo uzavrel. Zo všetkých strán trčali bodné zbrane. Dav hrozivo vrčal. Potom sa pomaly pohol vpred. Medzi dav si už prerážali cestu Strážcovia v lesklých kovových pancieroch. Odkiaľsi zaznel hukot rýchlo sa blížiaceho Kontrolného vznášadla.

Jeff pocítil bodnutie na pleci. Bleskovo sa otočil a ešte stihol odraziť rukou s kovovým chráničom dlhý úzky meč. Vrhač pritom stále zvieral v ruke a druhou si chránil vreca.

Do hlavy ho zasiahol kameň. Potom sa naň zosypala hromada tiel a úderov. Kým mohol, tak ich vracal, ale vedel, že ten-

tokrát ho čaká smrť. A čaká aj to dievča, ktorému vzalvrece. Pomaly klesal a už iba v krvavej hmle vnímal, že sa dav neochotne rozostupuje a nad ním sa skláňa Strážca, ktorý mu bol akýsi povedomý.

Zrazu mu svitlo. Tento ho prehľadával tam pri múroch chrámu! A tento mu vpašoval do opasku vrhač. Ale prečo?

To bola posledná otázka. Potom ho zahalila milosrdná tma nebytia. Už nevnímal, ako jeho zamdleté telo vkladajú do vznášadla, ktoré sa pohupovalo pol metra nad námestíčkom v kruhu vytvorenom Striebornými Strážcami.

Zobudil sa v úzkej cele. Bolo to zvláštne, ale cítil sa výborne. Žiadna bolesť, odreniny, sinky, nič. Zrazu zdúpnel: Kde je vrece? Cela bola prázdna! Chytil sa za hrdlo a srdce mu zovrel smrteľný strach. Jeho Reťaz vydedenca bola preč! To značí, že sa atane...Štvancom!

V zámke zapraskal elektrický kľúč. Ťažké dvere sa s hukotom odsunuli a do cely vstúpili dve mohutné postavy v čiernych kožených oblekoch. Na bokoch sa im hompáliali ťažké kovové biče.

- Ideme!- zrúkli a surovo chytili Jeffa. Založili mu úzky kovový pásik, akúsi malú korunku, o ktorej už mnoho počul, no ešte ju nevidel. Avšak legendy, ktoré o nej kolovali, neklamali. Jeff zrazu stratil zrak, sluch i dar reči. Mohol sa iba nechať viesť, nešetrne sácať, mlčky prijímať kopance a buchnáty. Cítil, že ho hodili na studenú dlážku. Podľa jemného chvenia podlahy usúdil, že sa vezie v vznášadle.

Potom ho opäť niesli, strkali a tlačili, až ho nakoniec surovo posadili na tvrdú stoličku a sňali korunku.

Ostré svetlo sa mu kruto vbodlo do očí. Jeff zažmurkal a ibapotom sa odvážil obzrieť. Bol v prepychovo zariadenej miestnosti. Sedel na tvrdej čiernej stoličke, z ktorej, ako o chvíľu zistil, sa nemože pohnúť. z boku začul tichý stan.

Obzrel sa. Pri stene, zabalené do mohutných prikrývok a vankúšov spalo práve to dievča, s ktorou dávno, či čertvie-kedy bojoval tam na námestí. Tvár mala umytú a Jeff si uvedomil, že tá tvár je mu sympatická, že tá tvár je rozhodne pekná. Dievča pokrčilo nosom, ešte raz si vzdychlo a otočilo sa na druhú stranu, aby sa ešte hlbšie mohlo zavrtať do perín.

Jemné zakašľanie priviedlo Jeffa späť do skutočnosti. Obzrel sa. Pri obrovskom stole stál nízky muž v bohatom odevu. Hoci stál v šere, Jeff bezpečne spoznal, že muž naproti nemu nosí výsostné odznaky moci. Zaostril zrak a potom mu krv stuhla v žilách. Ten muž bol....

- Nepovedz nahlas, čo si myslíš!- zdvihol varovne muž ruku. - Mohlo by to byť pre nás nebezpečné. I steny môžu mať uši.

Jeff iba prehltol a mlčky prikývol.

Muž sa posadil za stol a vytiahol odkiaľsi malú guľku. Chvíľu sa díval na obraz, ktorý začala guľka po dotyku s papilármi vyžarovať a potom sa jeho pohľad zavrtil do Jeffových očí.

- Si v mizernej situácii, Jeff Rund! Podľa Zákona by bolo prečinom vymeniť s tebou čo len slovo, ale výnimka Hegálnych Vyvolených mi to našťastie povoľuje. Spáchal si najhnusnejší zločin proti Zákonu - použil si vrhač pri Obrade! Sám vieš, že za to ťa môže stihnúť jediný osud - osud Štvanca.

- Ale ja nie....

- Neprerušuj ma!Či si to urobil, alebo nie, to je už teraz jedno. Vrhač našli u teba a teraz už celá ríša v telvizoch vidí tvoju tvár a hľadá ťa po všetkých kútoch.

Jeff sklonil hlavu. Od mala vedel, čo to znamená, byť Štvancom. Dobre si spomínal na toho úbožiaka, ktorý sa dovliekol raz do ich kolónie, keď bol ešte dieťaťom. Z hlavy mu trčalo pár antén, jeho šaty boli rozorvané a telo pokryté ranami. A ako ho vyhánali obyvatelia! Sám v slepej zúrivosti hádzal kamene, dávajúc pozor, aby nezasiahol antény Štvanca. A ako ho prenasledovali i ostatní!

-Vidím, že vieš, čo ťa čaká! Avšak máš šťastie, jedinečné šťastie, ktoré sa stane hádam len raz v dejinách nášho systému. Ak splníš túto úlohu, môžeš sa spolu s touto dievčinou zachrániť. Môžeš opäť žiť!

V Jeffovi sa bláznivo prehánali myšlienky. Má sa stať Štgancom, ktorý musí trpieť dlhé roky, ktorého môže každý zraniť, týrať do ľubovôle, ktorý sa nemôže brániť, ba nemôže sa ani zabiť, pretože mu v tom bránia zabudované elektródy? Má byť Štvancom, ktorý nemôže ani zomrieť hladom, pretože ho pri každom stretnutí Čierni Strážci napchajú jedlom? Štvancom, okolo ktorého sa neustále ozýva piskot sirény, aby sa

nemohol schovať?

Jeff odhodlane dvihol hlavu:- Néch je to čokoívek, prijímam.

Na tvári muža bolo vidieť uľahčenie.

Jeff cítil, že sa už môže hýbať. Muž mu pokynul:

- Pristup bližšie! Už ma môžeš nazvať titulom, už ťa za to nemusím zabiť.

Jeff prikročil k stolu, kde boli akési informguličky.

- Jedno mi povedzte...vládca....prečo, prečo to všetko?

Muž ukázal na spiace dievča:- Je...bola to moja dcéra.

Jeff stál úplne ticho a opieral sa o vŕhké múry gigantickeho rumoviska bývalej Svätine. V tichej noci nepočul nič iné, iba vzrušený dych dievčata vedľa seba. Keď dievča zistilo, s kým má do činenia, v návale prvej zlosti ho chcelo zabiť. Veď predsa on sa stal jej nešťastím! Nielenže sa zmocnil jej vreca, čím ju posunul do Kasty Bezmenných, čo však bolo v súlade so Zákonom a preto proti tomu ani nemohla protestovať. Horšie bolo, že podľa nej spáchal zločin Štvanca a tým vlastne odsúdil aj ju, ako osobu, ktorá sa dala premocť komusi, kto nemal toľko síl, aby bojoval podľa Zákona, na pomalú mučivú smrť. Keď im však vládca vysvetlil, čo ich čaká, uspokojila sa. Tá cesta bola taká nebezpečná, že možnosť návratu bola vlastne nulová.

Pri odchode ich sprevádzal Strieborný Strážca, ktorého si Jeff pamätal už spoza chrámu. Hoci mal na sebe prilbu, Jeff by bol prisahal, že sa usmieva.

Vznášadlo ich zaneslo ďaleko do Zakázanej Zóny, na jeho palube boli iba oni traja. Potom ich Strážca vyložil pri troskách starého chrámu a vznášadlo sa im stratilo z očí. Jeho vrčanie rýchlo ustalo a nad temnou krajinou sa opäť rozhostilo ticho.

Z ťažkých búrkových mrakov začal padať v mohutných kvapkách dusivý dážď. Jeff zatiahol dievča i batch s výstrojom pod polorozpadnutú klenbu a začal rozmýšľať, čo im to vlastne vládca povedal.

- Nebudem tu zbytočne vykladať systém Kást - povedal vládca,- je vám aspoň natolko známy, ako mne. Viete čo ste mohli dosiahnuť a viete, čo by vás bezo mňa čakalo. Keby si

splnil nariadenia Zákona, mohol by si byť teraz niekým, . Jeff a ktovie, možno by si to bol dotiahol až na Bieleho Strážcu Matriky. Ale ty si zbabelo použil vrhač.

Jeff buchol pästou do stola:- Koľkokrát vám mám opakováť, že som nestrieľal! Je to sprisahanie proti mne. Ale prečo, preboha prečo?

Vládca sa iba usmial a pokynul im. Prešli k bočnému stolu. Tam rozložil akési staré papiere a obom odovzdal prísne tajné červené informguličky.

- Vycíťte informáciu - povedal a unavene si sadol.

Jeff zovrel guľočku do dlane a zavrel oči. Pred duchovným zrakom mu bežali štatistické údaje. Zhrozil sa. Svätá viera v kastovnícky systém bola porušená! Stále viac a viac príslušníkov kást sa snažilo prestúpiť sväté Zákony a posunúť sa o priečku vyššie.

- Ale prečo, prečo?- šepkal Jeff.

- Strašné, však?- riekol unaveným hlasom vládca. I pri dnešných obradoch sme okrem teba nachytali troch vydedencov s vrhačmi. Zdá sa, že ich neodstrašil ani osud Štvanca. Radšej však zahynuli v súboji so Strážami, než aby prejavili odvahu a znášali pokorne svoj osud.

Jeff odložil informguličku.

- Čo od nás chcete?

- Sami ste videli, že Sväté Zákony Kasty sa rozpadávajú. Viem, je prísne trestné, čo len naznačiť, že by boli Zákony nedokonalé, ale zdá sa, že je to tak. Videli ste, koľko odvážlivcov prestupuje Zákon. Možno to dojde až tak daleko, že odmietnu aj Obrad zápisu! A vtedy sa náš systém nadobro rozpadne.

- Ale čo s tým máme spoločné my?

Vládca ukázal na papiere pred sebou.

- Dobre viete, že Svätýne Matrík sa stavajú od nepamätí. Keď sa Svätýna naplní, zapečatia ju, zaradia do Zakázanej Zóny a najvyšší Matrikári prejdú do novej. Ak je niekde odpoveď na to, prečo vznikol náš systém, musí to byť kdesi tam, v prvých, pradávno zabudnutých svätyniach, kdesi na zahltnutých listoch prvých Svätých Matrík. Je to zakázané územie, ale odpoveď musí byť tam. Ak sa ju dozvieme, možno sa nám podarí pomocou nej zachrániť náš poriadok a systém.

Jeff zhlboka vzdychol. Pomaly si začínal privykať na

myšlienku, že neustále prestupuje príkazy Zákona, že neustále robí priestupky, z ktorých by stačil jeden na to, aby dlhé roky ťahal za sebou antény Štvanca.

- V poriadku. Keď sa máme pohnúť?

- Hneď teraz -- povedal vládca a stlačil gombík.- Čím skor vyrazíte, tým skor sa budete mocí vrátiť.

Keď vychádzali z dverí, Jeff sa naposledy otočil k vládcovi:

- Mal som na to dva dôvody - usmial sa vládca - jednak si zaútočil na moju dcéru a naproti všetkým zákonom ju mám rád, ale čo je hlavné, vybrali sme si ťa už dávno. Si iný, ako ostatní. Ak existuje odpoveď na otázku, tak ty ju najdeš. Ty jediný z Kasty Vydedencov si toho schopný.

- Vybrali ste si ma dávno? Ale ako? Podľa čoho?

- Vieme toho o tebe oveľa viac, ako si myslíš.

- Viac, ako si myslím?

Vládca zakýval Refazou vydedenca Jeffovi pred očami:-Čo myslíš, prečo to musí nosiť každý z vás?

Jeff si utrel mokré čelo. Dúfal, že ich strážca vyložil na pravom mieste a že nebudú musieť blúdiť v labyrinte polorozpadnutých starých svätýň.Kde by našli tú pravú!

Na chvíľu zabudol na všetko okolo seba. Zachvátil ho duch minulostí, zavial naň vánok minulých čias. Možno, že tu, práve tu bola kolíska ich civilizácie. Tu kdesi vyklíčilo čoei, čo prerástlo v pevný, jasný Zákon Kastovníctva.

Z hĺbania ho vyrušil lakeť dievčaťa:- Nepočuješ nič?

Zbystril pozornosť. Kdesi sa ozval slabý suchotavý zvuk, ako keď sa koža derie o kameň. V tichu bolo počuť zvláštne syčanie.

Počul, ako sa dievča hrabe v batohu.

- Vytiahnem svetlo. Je tu tma, ako vo vreci.

Šfuknutie vypínača a priestornú halu preťal úzky zelený pruh svetla. Dievča pohybovalo lampášom, svetlo bežalo po rozborenom portáli, kĺzalo na stípoch a stenách pokrytých machom a travinami. Na chvíľočku zastalo pri mohutných dverách a zapostrilo na krvavočervenú pečať pritisnutú na obe polovice vrát. Potom sa svetlo otočilo a zbehlo po mramorových schodoch.

Dievča zvriesklo.

Na schodoch, v kopách ruín a sutín sa premieľalo čosi strašné, veľké, slizké, akási dlhá šupinatá rúra bez konca. Z mohutných závitov sa zrazu vynorila strašná hlava s krvavočervenými očami, rozoklaným jazykom, ostrými zubami a zamierila k nim.

Hysterický krik dievčaťa napíňal predsieň. Lampáš spadol na kamennú podlahu a šikmo osvetľoval blížiaceho sa netvora. Zo stien sa v malých prúdoch začalo sypať murivo.

Jeff pocítil zvieravý strach, panickú hrozu, ktorá ho úplne umŕtvila.

Netvor sa blížil.

Zrazu švihol mocným pružným telom a niekoľko závitov dopadlo plnou váhou na dievča, okolo ktorej sa bleskovo omotalo.

Nový výkrik dievčaťa zmobilizoval Jeffove sily. Z opasku vytrhol dýku a vrhol sa vpred. V strašidelnom svetle zúrivo bodal do toho príšerneho, klzkého a ohybného pred sebou a vyráľal divoké výkriky.

Netvor sa začal mykať. Z nespočetných rán sa rinula studená krv.

Vtom si Jeff všimol, že netvor začína sťahovať závit svojho tela, namotané okolo dievčiny. Dievča začalo chrapieť.

Jeff sa zúfalo poobzeral. Zrak mu padol na jednu zo zrútených soch, ktorá v rukách držala mohutný nástroj, čosi podobné sekere. So šialenou odvahou skočil a vytrhol mŕtvej figúre zbraň z chladných rúk. Potom sa napriahol a v duchu vzývajúc mocnosti Matrík, začal.

Zaliala ho vlna studenej krvi. Rozťaté časti netvora sa zrazu vystrelili a zhodili ho z noh. Pár centimetrov od jeho hlavy sa do kameňa zaryli ostré zuby netvora.

Jeff vyskočil a pribehol k dievčaťu. Nestalo sa jej nič? Našťastie bola iba v bezvedomí, celá poprúkaná krvou a v roztrhaných šatách.

Jeff sa obzrel. Kam teraz? V mori rumovísk, trosiek a sutín sa môže skrývať ďalší netvor. Jediná cesta viedla nahor.

Jeff vystúpil s dievčaťom v náručí po schodoch a položil zamdlené telo tesne ku vchodu svätyne. Potom sa vrátil po batoh, lampáš a dýku. Ostrú sekeru zvieral stále v rukách.

Chmáry na chvíľu odhalili čisté nebo a okolie zalial svit troch nočných obežníkov. Celá krajina sa v mihu zmenila: z tmy vyrástli nové trosky, cez steny sa rozbehli tmavé zlovestné tieňe.

Jeff sa pozrel na pečať, ktorá sa týčila v ostrom svetle pred ním. Nie, nikdy to nedokáže! Morálne zásady, vbíjané po dlhé roky nie je možné zničiť za jediný večer.

Ostrý sykot ho prinútil, aby sa obrátil. Na schody sa plazil ďalší netvor. A za ním ďalší a ďalší! Okolie svätyne ožilo tisíckami blčiacich zlomyseľných očí.

Dievča zastenalo. Nie, nesmie to pripustiť. Jeff so šialenou odvahou, zmiešanou s ukrutným strachom, zodvihol sekeru a jediným úderom rozrazil prastarú pečať.

Nič sa nestalo. Čakal, že sa naň zošype pekelný oheň, či vyrúti horda Zlatých Strážcov. Ale nič.

Len ten strašný sykot za chrbtom! Schytil dievča i vak a plecom sa zaprel o dvere. Nič. Zaprel sa mocnejšie. Na čelo mu vystúpil chladný pot. Zložil krehké telo a zúriivo sa opäť vrhol na dvere. Bušil do nich päsťami. Sykot za jeho chrbtom silnel. Zapíňal celú jeho dušu. Skrvavenými rukami neprestával bušiť do chladného kameňa. Vtom mu ruka skízla a zavadila o okrúhly výstupok. Do ticha noci sa ozval mocný sykot a dvere sa s ťažkým vzdychom napoly otvorili. Jeff vyskočil, schytil dievča a vak a pretlačil sa zúfalo cez úzku škáru. Potom sa na druhej strane zaprel do dverí. Šlo to ťažko, ale pomaly sa mu ich podarilo zatláčať. Sykot zvonku silnel. Na čelo mu vystúpili nové prúdy potu. Konečne! Sutina povolila a dvere sa s ťažkým dunením zatvorili. Jeff skízol na zem vedľa dievčaťa. Obostrela ho tma.

Prebral sa, že mu ktosi položil na čelo mokrý obväz. Vzhliadol spod handry na čele a v tlmenom zelenom svetle uvidel kľúčiacu dievča s obviazanou rukou. Bolo veľmi príjemné ju takto pozorovať. Dievča si zahladilo z čela plavý pramienok vlasov. Vtom si všimlo, že ju Jeffove oči uprene pozorujú.

- Prebral si sa?

Jeffovi vstúpila do tváre červen. Čosi zamrmľal a pokúsil sa vstať.

- Len lež, musíš si odpočinúť - tlačila ho späť ruka dievčaťa.

Jeff sa poslušne vystrel.

- Povedz, ako sa ti to podarilo?- spýtala sa dievčina a očami ukázala na dvere.- Ja sama by som nikdy nemala dosť síl prekonať nariadenie Zákona.

- Sám neviem. Uvidel som teba, ako tam ležíš pri dverách a počul za sebou tie príšery. A pred očami sa mi vybavil obraz, ako ťa ten netvor zovrel. To stačilo. Potom som si už len uvedomil, že stojím so sekerou v ruke a pečať leží na zemi.

Zdalo sa, že sa dievča zapýrilo, no Jeff to pri slabom svetle nemohol tvrdiť s istotou. Podala mu balíček s jedlom a mľčky jedli.

Potom sa Jeff opatrne pozviechal, prehodil si batoh cez plece a vydali sa do hĺbky svätyne.

Vysoké pochrúpnuté chodby sa rozbiehali na všetky strany.

- Labyrint - zašepkal Jeff. Spomenul si na prastaré legendy, ktoré o svätyniach kolovali medzi Vydedencami. Z batoha vybral veľkú kovovú valcovitú nádobu a opatrne ju otvoril. Dnu zažiarilo svetlo.

- Poď!- riekol dievčaťu a hodil prvú, drobnú svetielkujúcu guľičku na zem. Potom ďalšiu a ďalšiu a smelo vykročil do bludiska chodieb.

Kráčali už dobrú hodinu. Krabica bola už spolovice prázdna. Dievča sa cestou niekoľkokrát obzrelo. V tme za nimi sa hadia klukatá čiara žiarivých bodov, ktorá sa ztrácala v tmách.

Jeff sa nestačil diviť sám sebe. Stále viac sa presvedčoval, že tí, ktorí ho vybrali, mali pravdu. Pudovo cítil, kde sa v temnom a chmurnom labyrinte skrývajú rafinované pasce. Akýsi vnútorný hlas ho stále vopred varoval a on chytil dievča za ruku a spolu obchádzali zradné prahy, priepadliská, falošné podlahy a množstvo iných nástrah, o ktorých legendy tvrdili, že sú ešte horšie, ako osud Štvanca. Jeff ich chcel počítať, ale po tridsiatke sa vzdal.

S hrozu zisťoval, že nádobu je už skoro prázdna. Na dne ostávalo už iba niekoľko tuctov guľičiek. A vtedy sa labyrint náhle skončil. Dostali sa do vysokánskej chrámovej miestnosti, v ktorej ťažký vzduch sa dal iba veľmi ťažko dýchať. Ale ako sa ich kroky rozľahli v ponurých miestnostiach, ozval sa sykot a do tváre im udrel čerstvý závan vzduchu. Jeff bleskove siahol po dýke. Nestalo sa však nič.

Obaja, ukonaní, sa schúlili do jedného z kutov, zajedli si zo skromných zásob a potom sa natiahli na svoje plášte. Hoci boli unavení, ani jednému z nich sa nechcelo spať a obaja sa dívali radšej do hustej tmy nad sebou.

- Povedz - ozval sa Jeff - aké je to byť Legálnym Nástupcom?

- Krásne, prekrásne. Od narodenia ťa sprevádzajú samé milé veci. Už ako dieťa som sa zúčastnila ako Oslavovateľka na Slávnosti zápisu matriky. Samozrejme svoj vlastný zápis si nepamätám. Vošiel Biely Matrikár. Tie nádherné spevy! Tá hudba! A potom ten škripot pera, keď zapisoval nových Legálnych do Matriky Života!

- Do Matriky Života?

- Áno, existujú tri matriky, to si nevedel? Prvá, vždy zelená, to je Matrika Života, kam sa zapisujú novonarodení, ktorí vznikli legálne, po vydaní povolenia. Deje sa to hromadne pri určitom počte novorodeniat. Žiaľ, slávnosti sú čoraz redšie, povolenia sa vydávajú čoraz zriedkavejšie.

- Prečo?

- Sama neviem. Snád je už priveľa Legálnych. Starí asi neumierajú dosť rýchlo. A povolenie sa teraz vydáva maximálne na jedného Legálneho Nástupcu.

- A ak má niekto viac detí? Dvojčatá, trojčatá?

- Za Legálne platí len prvorodené. Ostatné sú zavrhnuté ako Vydedenci. Ach, prepáč!

- To nič. Vravela si, že existuje aj iná matrika.

- Áno, matrika v žltom obale. To je Matrika Obradu Dospelosti. Tam zapíšu všetkých po uplynutí osemnástich cyklov od dátumu v Matrike Života. Ten obrad poznáš, veď tam sme sa vlastne prvýkrát stretli. Tu dostaneš ako znak Legálnosti vyššieho stupňa kožené vrece. To bájne vrece, pre ktoré bojovalo a po ktorom túži toľko Vydedencov!

- Ty vieš, čo v tom vreci je? U nás, Vydedencov, o tom kolujú len chýry. Ktosi tvrdí, že je tam večný zdroj potravy, iný, že večný zdroj rozkoše.

Dievča sa ticho rozosmialo.

- Aj jedno, aj druhé. Je tam milión jednotiek, milión Legov, ako znak úcty a pochopenia, že si dospel, že môžeš narábať s takouto sumou.

- Milión Legov? To nie je možné!

- Ale áno. Avšak načo sú mi? My, príslušníci Legálnych Nástupcov máme skoro všetko, po čom túžime a skoro zadarmo. Nech sa snažíš akokoľvek, za celý život nepremárniš viac, ako sto - dvestotisíc Legov.

- A zbytok?

- Zbytok putuje po tvojej smrti späť k Rade Matrikárov.

- A tretia matrika?

- Nemala...nemala by som o nej vedieť ani ja, ale keďže som...bola dcérou vládcu, získala som o tom akési správy. Belasá Matrika, kdesi úplne v hĺbke každej svätyne, kam sa nedostane okrem vyvolených nik. Tam kráčajú vybratí Legálni Nástupcovia, spolu so svojimi vrecami, ktoré sú inak pohodnené doma, aby sa podrobili poslednému zápisu. Stávajú sa Legálnymi Vyvolenými a môžu postúpiť až do kasty Matrikárov. Samozrejme, vyberajú len takých Legálnych Nástupcov, ktorí boli Legálnymi Nasledovníkmi. Keby si ma bol zabil, stal by si sa síce Legálnym Nástupcom, ale stupeň Legálny Vyvolený by ti bol odopretý.

- Ale prečo?

- Neviem. Hádam preto, lebo do Kasty Matrikárov sa môže dostať iba ten, kto je zapísaný do všetkých troch matrik. Veď z Matrikárov sa volí i Biely Matrikár!

- A nikto sa ešte nepokusil sfalšovať údaje v matrikách?

- Bolo ich niekoľko. Ale nesmieš zabudnúť, že matrikári sú nepodplatiteľní! A čo by sme im aj tak dali? Niekoľkí sa o to predsa len pokúsili. Skončili ako Štvanci. A tak podobne som mala skončiť aj ja! Prečo si ma radšej nezabil tam na námestí? Nemusela som tu teraz byť.

Telom dievčata otriasli tiché vzlyky. Jeff nevedel, čo robiť. Potom váhavo dvihol ruku a zľahka pohladil plavé vlasy. Dievča na chvíľu zmeravelo a potom sa opäť rozvzlikalo. Jeff hladil plavú hlávku čoraz jemnejšie a jemnejšie a šepkal pri tom uspokojujúce slová. Dievča postupne stíchlo, pritlačilo sa tesnejšie k Jeffovi a zaspalo. A Jeff jej vytrvalo hladil vlasy a díval sa do tmy nad sebou.

Na druhý deň vstávali akísi rozpačití. Keď sa ich pohľady náhodou skrížili, rýchlo ich odtrhli. Mlčky jedli a potom sa vybrali cez gigantickú sálu.

- Zdá sa, že to bola obradná miestnosť - zašepkalo dievča.

Jeff bol však v strehu. Šli pozdĺž steny, prechádzali stále do nových a nových sál. Hlavne pri prahoch bolo niekoľko pascí, ktoré však Jeff vždy zbadal a stihol sa im vyhnúť.

Vošli do kruhovej miestnosti. Zo všetkých strán sa zrazu ozval dupot ťažkých nôh. Jeff zovrel pevne sekera v ruke. Brána za nimi sa s hlasným buchotom zavrela.

Koldokola sa otvorili mnohé dvere. Na oboch pútnikov sa vyrútilo množstvo Zlatých Strážcov s namierenymi zbraňami.

Jeff mohutným rozmachom zaťal do prvého zlatého panciera. Postava sa zlomila, z jej vnútra sa vysypalo množstvo zlatých koliesok. Jeff ostal ako obarený. Strážcovia nie sú ...

- Pozor!- skríkla dievčina. Dokonalým výkopom odrazila kopiu, ktorá smerovala Jeffovi na hrud', vytrhla z rúk Strážcu meč a odťala mu hlavu.

- Oprime sa chrbtami!- skríkla a medzitým odťala kovové rameno, ktoré sa k nej neopatrne priblížilo.

Pocit jej blízkosti dodal Jeffovi leviu silu. Zúrivo znovu a znovu dvíhal sekera a udieral do zlatých pancierov. Celé telo mal zafrčkané lepkavým olejom, jeho nohy sa po členky brodili v troskách súčiastok, ale bil a sekal ďalej so slepou zúriivosťou. Úchytom videl, že dievčaťu vypadol meč z ruky, ale že bojuje ďalej holými rukami, že sa vznáša v akomsi bojovom tanci smrti.

Zlatých Strážcov však bolo priveľa. Dievča zrazu zakoplo o výčnelok a zrútilo sa na zem. V tej chvíli ju obklopili Zlatí Strážcovia a ochromili jej údy.

Jeff sa zúrivo vrhol tým smerom. Jediným úderom rozťal dvoch Strážcov, ale potom sa mu sekera zachytila v rozbitom pancieri. Pocítil úder na hlave a potom ho obostrela tma.

Keď sa prebral, zistil, že sedí na akomsi tróne, jeho údy sú ochromené a okolo neho stojí tucet Zlatých Strážcov. Naproti na podobnom sedátku sedelo dievča.

- Prestúpili ste Zákon Svätyne!- ozval sa z výšav mohutný hlas.- Preto vás stihne trest!

Jeffom prebehol silný úder prúdu. Vykríkol a bolestivo zmrštil tvár. Výkrik z druhej strany miestnosti mu naznačil, že dievča trpí podobne.

- Dávky napätia sa budú zvyšovať - ozval sa opäť mohutný

hlas.

- Na ľavom operadle máte dva gombíky. Môžete si vybrať, komu prúd pustíte: sebe, či partnerovi. Zelená farba, to ste vy; červená, váš partner.

- Ako hlúpy test - napadlo Jeffa.

- Máte čas troch gongov na rozmyslenie! - zvolal hlas a miestnosťou zaznel prvý gong.

Jeff sa triasol na celom tele. Báľ sa, strašne sa báľ. Keď si spomenul na bolesť prežitú pred chvíľkou, roztriasli sa mu i prsty na rukách. Ale nesmie dopustiť, aby prúd tiekol aj do dievčiny! Snažil sa jej zavolať, aby stlačila červený gombík.

Druhý gong.

Jeffovi sa roztriasla brada. Zalial ho studený pot a prehmlala sa cezeň vlna horúčky. Posunul prsty na oba gombíky. Ktorý?

Sálou zaznel tretí gong. Jeff so zaťatými zubami stlačil zelený gombík.

Nič.

Jeffovi vyrazil na čelo nový pot. Stlačil gombík ešte raz. A potom ešte raz. Opatrne zdvihol zrak a jeho pohľad sa stretol s udiveným pohľadom dievčata. Zaostril zreničky a to, čo uvidel, mu vyrazilo dych. Prsty dievčata stláčali tiež zelený gombík!

Vtom si všimol, že je voľný. Strážcovia zmizli a zmizlo aj pole, ktoré ho držalo. Na hlavnej stene sa odsunul ozdoby štít a do miestnosti vstúpil v kruhu svetla Biely strážca. Uklonil sa.

- Zložili ste zkušku numánnosti. Ak ste pripravení, Svätýňa je hotová vydať vám svoje tajomstvá.

O deväť dní stáli Jeff i dievča na vrcholku kupoly. Vietor sa im pohrával s vlasmi i šatami a šikmé slnko ich páľilo do očí. Avšak Jeff vnímal iba krásu okolia, gigantické rumovisko, ktoré sa rozprestieralo všade, kam oko dovedlo. Stovky a stovky Svätých Matrik, kruhovite usporiadaných okolo tej ich sa vynáralo z mora sutín ako majaky z vln rozburéného oceánu.

Jeff prinesencu vysielackou dal signal vládcovi a teraz čakali, až sa objaví vznášadlo. Zatiaľ vnímali pokoj a mier

na okolí a Jeff si urovnával myšlienky a vedomosti, ktoré za tieto dni získal. Lakeť sa mu zaboril jemne do boku.

- Opäť snívaš - ozval sa hlas dievčata.- Pozri!- a vystretou rukou ukázala nad horizont, kde sa zpoza veľmi vzdialenej Svätyne vynorila drobnučká bodka, ktorá smerovala k nim. Do uší im dorazil jemný hluk motora.

Jeff si s hlbokým výdychom sadol do kresla v už známej miestnosti. Chytil do rúk pohár s tekutinou zelenej farby, odpil dlhý dúšok a potom oprel unavený pohľad o vládca.

- Tak ako, podarilo sa?

Jeff pomaly prikývol a zrakom zabľúdil k dievčine, ktorá sa chúlila na posteli.

- Skutočne?- zdalo sa, že vládca nechce uveriť, - skutočne máte odpoveď na moju otázku?

- Áno, - odvetil Jeff, - Svätyňa nám vydala svoje tajomstvá.

- A si si istý, že si ich dobre pochopil? Predsa len Vydedenec...

- Strávil som v centrálnom chráme Svätyne plných deväť dní!- odsekol ostro Jeff.- Mal som dosť času všetko pochopiť! A mal som neoceniteľného pomocníka - Bieleného Strážcu Prvej Svätyne - najdokonalejšieho robota, akého som kedy videl!

- Biely Strážca a robot? Neverím.

- A predsa je to pravda! Dokonca aj Zlatí Strážcovia boli roboti. Všetci Strážcovia boli kedysi roboti. Všetci do jedného!

Vládca pokrútil hlavou, ako človek, ktorý neverí čo mu hovorí, ale nechce to veľmi dať najavo. Potom kývol rukou, pohodlne sa uvelebil a riekol:

- Tak teda spúšťate, počúvam vás.

- Zistil som povod našich Zákonov. Príčinu, pre ktorú žijeme teraz tak, ako žijeme. 'le poviem vám, táto príčina je oveľa chmúrnejšia, než ako si myslíte...

- Naša história je oveľa staršia, ako si to ktokoľvek z nás dokáže predstaviť. Začala dávno, pradávno, ešte pred Prvou Svätyňou Matriky.

- Že by existovala civilizácia pred érou Zákona Kást? ne verím.

- Pritom je to tak. Vtedajší obyvatelia tejto planéty boli dokonalejší, ako my. Avšak dokonalejší len po technickej stránke. A túto techniku využili proti sebe. Nepoviem vám, aká to bola zbraň. Fakt je ten, že zničila skoro všetko živé. Mimo priameho ničiaceho faktora tu existoval i faktor akéhosi žiarenia, ktoré degenerovalo tých, čo prežili prvé ničenie.

Tí, čo prežili sa ukryli do čohosi, čo by sme mohli nazvať Prasvätyňou. A vtedy aj zaviedli prvú - Belasú Matriku

Vládca pichľavými očami sáhol po dievčine, ale potom . hneď obrátil pozornosť opäť na Jeffa:- Počúvam ňu.

- Do Belasej Matriky zapísali všetkých, ktorí sa ukázali po vyšetreniach, že im žiarenie neuškodilo. Tí sa stali základom pre prvých Legálnych Vyvolených a z nich sa vytvorili i prví Matrikári. Len títo dostali povolenie, aby mohli rodiť deti. Len títo mali predpoklad, že ich deti budú tiež zdravé, že sa nenarodia ako mutanti, že nevznikne degenerovaný rod. Ostatní, ktorí boli nakazení, síce nedostali priamy zákaz plodiť deti, ale silne ich v tom obmedzovali. Predsa sa však stalo, že sa niekto vyšmykol kontrole a potom sa narodila bytosť, ktorá nemohla byť Legálnym Nástupcom. Je samozrejmé, že rodičia chceli, aby aj tieto deti boli zaznamenaní v Zelenej Matrike - kde sa zaznamenávali iba novorodenci zdravých rodičov - a preto boli vytvorení nepodplatiteľní strážcovia - Zlatí roboti.

Žiarenie však bolo zákerné. Mohlo sa vyvršíť až u novej generácie. Preto bolo potrebné počkať aspoň osemnásť cyklov aby si boli istí, že potomok je zdravý. Keď úspešne prešiel skúškami, zapísali ho do Žltej Matriky. A odovzdali mu to, čo dnes nahrádza smiešne vrece s miliónom Legov - potraviny, stavebné náradie a tisíce drobností - bohatstvo na tú dobu hodné miliárd Legov. Keď si takýto Legálny založil na novom mieste domov a chcel mať potomkov, musel prísť na nové vyšetrenie, aby sa zistilo, či sa náhodou po opustení Prasvätyne nenakazil plazivým žiarením. Ak bol zdravý, zapísali ho do Belasej Matriky pod mená prvých Legálnych. Čítal som tieto mená a priznám sa, že som mal slzy na krajíčku.

Ak sa však ukázali neplodní, či zasiahnutí žiarením, nemohli byť do tejto matriky zapísaní. Aby nedošlo k podvodu,

na to dávali pozor Bieli Strážcovia.

Mutanti, ako aj Vydedenci sa množili. Veru, vtedy neboli kasty také otvorené, ako dnes a prestúpenie nariadení sa trestalo trestom najvyšším. A Vydedenci nemali zabezpečené tie prostriedky, ako Legálni. Bolo to správne? Neviem. Bolo to však asi potrebné pre zachovanie rodu! A tak Legálnych chránili Strieborní Strážcovia a poriadok medzi Vydedencami sa snažili udržať Čierni Strážci.

Jeff sa napil.

- To je asi všetko. Žiarenie postupne slablo a predpisy zastarali. Avšak, pravdepodobne z pohodlnosti vtedajších Legálnych, sa predpisy zaužívali ako nemenné zákony. Z matrik - evidencie zdravých sa stali Matriky Kást, z robotov sa stali zrobotizovaní ľudia. Zdravý čar sa stal postupne zbytočným príslušníkom, ktorého hodnota sa ustálila na milióny Legov. A pomaly, pomaly sa vytvoril náš prekliaty systém.

- Nerúhať sa!

- Ja, ja že sa rúham? A čo potom urobili tí, ktorí prekročili zákon zapísaný na prvej strane najstaršej Belasej Matriky? Prečo neposlúchli zákon prvých Legálnych? Prečo? Prečo chceli Prvú Belasú Matriku aj s Prvým Zákonom zničiť? A keď sa im to nepodarilo, pretože ju chránili Bieli Strážcovia, tak kolo Prvej Svätyne postavili mohutný labyrint so stovkami smrteľných pascí. Keď ju už nevedeli zničiť, tak alespoň chceli naveky a pred každým pochovať toto belasé memento minulosti!

- Ale ja, ja som tú matriku mal v rukách! Ja som ju čítal! A viete, čo je napísané na prvej strane? " A nech tieto príkazy platia len po dobu, kým budú nutné. Ale ani o deň viac!"

Nad pracovňou zavládlo hrobové ticho. Jeff pristúpil k vládcovi.

- Vy máte tú moc, vy to môžete napraviť! Zvolajte Radu a uveďte tento zákon do života! Viem, že to nebude ľahké, ale spolu sa nám to musí podať.

Vládca pomaly pokýval hlavou:- Je pozde, už je príliš pozde. Kasta Matrikárov na to nikdy nepristúpi.

Potom zdvihol hlavu:-Ďakujem vám za pomoc. Čo som sľúbil to splním. Choďte, bude vám darovaný život a zajtra vás slávnostne zapíšu do Belasej Matriky. Budete Legálni Vyvole

ní!

Zohol sa a vyložil na stol dva ťažké kožené vaky.

- Toto, toto je vaše.

Jeff sa potichu usmial a zacúval k dievčaťu.

- Vládca, neverím vám. Kam sa napríklad podel ten Strieborný Strážca, čo mi onehdy zasunul vrhač za pás a potom nás viezol do Zakázanej Zóny? Prečo po nás prišiel iný strážca?

- Ten...ten Strážca sa zrútil so vznášedlom a zabil sa. Ale vy ma už unavujete. Choďte!

Vládca stlačil gombík a v predsieni sa ozval dupot mnohých krokov.

Jeff sa postavil tesne k dievčaťu, ruka mu vkĺzla pod plášť.

- Vládca, múdry Biely Strážca Prvej Svätyne predvídal aj túto možnosť. Nechcel som veriť, že by vládca prekročil Zákon pravdy, ale zrejme je to tak! Nezabudnite však, čo som vám povedal. Tamtí pred nami boli dokonalejší.

Dvere pracovne sa rozleteli a dnu vrazil asi tucet Čiernych Strážcov s bičmi a korunkami v rukách.

Jeffova ruka sa vynorila spod plášťa a zvierala akúsi zvláštnu ligotavú zbraň. Zbraň tichúčko vzdychla a Čierni Strážcovia, jeden po druhom klesli na hrubý koberec.

Jeff zamieril zbraň na vládca.

- Túto hračku mi dal Biely Strážca Prvej Svätyne. Zatiaľ len uspávala, ale môže aj zabíjať. Nepokúšaj sa o nič, vládca!

Vládcove prsty zastali na polceste k tajnému gombíku. Tvár sa mu skrčila. Dvihol zrak k dcére.

- Zabí ho! Zabí Vydedenca! Urob to pre otca! Po tom, čo som pre teba urobil, mám na to právo!

-Nie, otec! Keď som tam vtedy na námestí podľahla, odvrhol si ma od seba. Báł si sa, že ťa budú ohovárať, že si mal dcéru, ktorá nemala dosť odvahy zahynúť a že ti to bude prekážať pri postupe do Kasty Matrikárov! Preto si ma radšej poslal hľadať Prvú Svätyňu. Dúfal si, že tam nevždy ostanem. Teraz nie ty odvrhávaš od seba svoje dieťa! Po prvý krát v dejinách nášho sveta odvrhne dieťa otca!

Vládcova tvár sa skrivila od zúrivosti. Potom ju vystriedal údiv a nepochopenie. A potom apatia.

- Zapamätaj si, čo ti teraz poviem, vládca - ozval sa Jeff, neustále mieriac zbranou.- Biely Strážca Prvej Svätyne mi predpovedal i vašu budúcnosť, budúcnosť tohto sveta. A vieš, čo povedal? Ak sa tí tam veľmi rýchlo nezmenia, zaniknú! Legálnych Vyvolených je stále viac a viac a Legálnych Nasledovníkov stále menej a menej. Pokladnice chrámov Matrik sú už skoro prázdne. Starí nechcú umierať a mladí sa preto nemožu rodiť. A tak vaša Kasta, práve vinou meravých Zákonov Kastu vyhynie. A veľmi rýchlo. A potom prídu k slovu Vydedení, Bezmenní, Nečistí Čakatelia, ba i Štvanci. Matrikári už nebudú, lebo vo vás vymrie možnosť náhrady. A potom vypukne boj o moc. A to bude koniec nášho sveta.

Vládca tvár sa zmenila na nepoznanie. Zbrunátnela, zalial ju pot. Telo starca sa roztriaslo a zviezlo sa na zem.

- Nepokúšaj sa nás zastaviť, vládca.- pokračoval Jeff.
- Hore na streche je tvoje vznášadlo. Nezabúdaj, mám dokonalú zbraň. A toto - ukázal na dva mechy na stole - toto si nechaj.

Z hrdla vládca sa vydral suchý smiech.

- Kom pojdete? Všade v mojej ríši vás nájdú Čierni, alebo Strieborní Strážcovia. Neuniknete!

- Mýliš sa, vládca. V Prvej Svätyni som si neprezrel iba Prvú - Belasú Matriku. Pozrel som si aj iné veci, stereoskopické záznamy oblastí, o ktorých ani nemáš potuchy. Zastaví ma sa po Bieleho Strážcu Prvej Svätyne a on, keďže už splnil svoju úlohu, pojde s nami a ukáže nám náš nový svet.

Jeff strčil zbraň za pás, chytil dievča za ľak a vykročil k dverám. Tam sa naposledy otočil.

- Vieš, čo je zvláštne, vládca? Na starých stereoskopických záznamoch som zistil, že náš svet nemal kedysi troch malých nočných obežníkov, ale iba jeden veľký obežník. Skús sa nad tým zamyslieť, ako je to možné?.....

KASTOVÝ SYSTÉM RÍŠE:

MATRIKÁR - najvyššia kasta, spravovatelia svätých Matrik, dopĺňaný len z kasty Legálnych Vyvolených.

BIELY MATRIKÁR - najvyššia funkcia v kaste Matri

károv.

LEGÁLNI - druhá najvyššia kasta, dosiahnuteľná buď legálnym narodením - povoleným a zapísaným do Zelenej Matriky Života.

- buď z kasty Vydedenca, ktorý pri Obrade dospelosti usmrtil Legálneho Nástupcu a získal jeho kožené vrece a znak.

Ak sa slávnosti Obradu dospelosti zúčastní Legálny iba ako Oslavovateľ, je nedotknuteľný.

Delí sa na:

LEGÁLNY VYVOLENÝ - vzniká z Legálnych Nástupcov, zápisom do Belasej Matriky. Z tejto kasty sa volí vládca a Matrikári. Člen kasty už musí byť zapísaný v Žltej a Zelenej Matrike.

LEGÁLNY NÁSTUPCA - vzniká buď z Legálneho Nasledovníka absolvovaním Obradu dospelosti a potom sa môže stať aj Legálnym Vyvoleným - buď z Vydedenca, ktorý zabil hneď po skončení Obradu dospelosti - prvej časti rituálu v jej druhej časti Legálneho Nástupcu. V tom prípade musí získať vrece a znak. Zapiše sa do Žltej Matriky prečísť knutím mena, ktoré "nahradil" a môže sa z neho stať Biely Strážca Svätyne.

LEGÁLNY NASLEDOVNÍK - pochádzajúci z legálneho povoleného počatia, zapísaný do Zelenej Matriky Života. Dĺžka tohto kastu je 18 rokov a končí sa Obradom dospelosti. Stáva sa z neho Legálny Nástupca.

BEZMENNÝ - Nový Legálny Nástupca, ktorý stratil pri Obrade dospelosti vrece. Môže sa z neho stať Zlatý Strážca Matriky.

NEČISTÝ - Vydedenec, ktorý pri Obrade dospelosti získal vrece, ale nezabil povodného majiteľa. Môže sa z neho stať Strieborný Strážca.

VYDEDENEC - nelegálny povod, nezapísaný v Zelenej Matrike Života. Pri Obrade dospelosti sa môže z neho stať

Nečistý, alebo Legálny Nástupca a potom Biely Strážca Svätyne.

ČAKATEĽ - prestúpil zákon, ale nie Zákon Kást, či Zákon Obradov - len Bezmenný, Nečistý, Vydedenec. Može sa z neho stať Čierny Strážca.

ŠTVANEC - ktokoľvek, okrem Matrikárov, kto prekročil Zákon Kást, či Zákon Obradov.

STRÁŽCI:

BIELY STRÁŽCA SVATYNE - volení len z Legálnych Nástupcov, ktorí pochádzajú z Vydedencov. Sú strážcami Belasej Matriky a vnútorných častí svätyne.

ZLATÝ STRÁŽCA - volený z Bezmenných. Ich úlohou je stráž Žltej a Zelenej Matriky a vonkajších častí svätyne. Nemože sa stať Bielym Strážcom Svätyne.

STRIEBORNÝ STRÁŽCA - z Nečistých, výnimočne z Čiernych Strážcov; vonkajšia poriadková služba, nemože sa z neho stať Zlatý Strážca.

ČIERNY STRÁŽCA - z Čakateľov. Najnižšie strážcovské práce a dozor. Výnimočne sa môžu stať Striebornými Strážcami.

MATRIKY:

ZELENÁ MATRIKA ŽIVOTA - do nej sa zapisujú deti narodené z legálneho, povoleného počatia z Legálnych.

ŽLTÁ MATRIKA OBRADU DOSPELOSTI - po 18 cykloch od zápisu v Zelenej Matrike Života sa sem po Obrade dospelosti zapíšu noví Legálni Nástupcovia, alebo Vydedenec, ak v rámci Obradu dospelosti usmrtí Legálneho Nástupcu a získa vrece a znak. Vtedy sa meno zabitého Legálneho Nástupcu vymaže.

BELASÁ MATRIKA - sem sa zapisujú Legálni Vyvolení, pochádzajúci z Legálnych Nástupcov, ktorí majú zápis aj v Zelenej Matrike Života. Z nich sa volia Matrikári.

OBRADY:

SLÁVNOST' ZÁPISU MATRIKY - slávnosť, kde sa zapisujú do Zelenej Matriky Života Legálni Následovníci pri narodení.

OBRAD DOSPELOSTI - slávnosť po 18 cykloch od zápisu v Zelenej Matrike Života. V prvej časti dostanú Legálni Následovníci titul Legálny Nástupca a kožené vrece s miliónom Legov. V druhej časti Vydedenci bojujú o vrece a o možnosť sa stať Nečistým či Legálnym Nástupcom.

OBRAD POSLEDNÉHO ZÁPISU - obrad, pri ktorom sa Legálni Nástupcovia, ktorí boli i Legálnymi Následovníkmi, stávajú pomocou zápisu v Belasej Kronike Legálne Vyvolení.

Obrady voľby do kasty Matrikárov sú prísne tajné a známe len príslušníkom Kasty Matrikárov.